

[Karlskov Jensen]

gældende i vore nabolande i EF – med de følger, det får for dansk erhvervsliv, der stilles i en forringet konkurrencesituation, andre forhold lige.

Derfor vil jeg gerne spørge: har regeringen planer om at gennemføre en prisdifferentiering med nedsat pris til de erhvervsvirksomheder, der skal konkurrere med udlandet? Og i bekræftende fald: hvem skal så betale? Er det skatteyderne, eller er det de private gasforbrugere, som jo gennem en tilslutningspligt for så vidt tvangsindlægges til at aftage naturgassen uanset prisen? Eller har handelsministeren og regeringen tanker om, at der skal ske en udligning af priserne på de forskellige energikilder?

Et andet spørgsmål er, hvilken sikkerhed regeringen har for, at vi kan opnå at få de suppleringsmængder af gas fra Norge, som hidtil har været forudsat. Norske ministerudtalelser fra de seneste dage synes ikke at give grundlag for nogen særlig optimisme og handelsministerens tale her i dag i og for sig heller ikke. Det må vel i givet fald betyde, at den gasmængde, som anlægsmkostningerne skal afskrives på, bliver mindre, end det oprindeligt var antaget, og den økonomiske belastning altså så meget større.

Jeg vil også gerne spørge handelsministeren, om der i de kalkulationer over gasmængde og gasforbrug, som regeringens energiplan bygger på – en plan, som vi står bag ved – er taget hensyn til det forhold, at der, så vidt jeg har forstået, til enhver tid kun kan produceres ca. 10 pct. af den tilbageværende gas i forekomsterne.

Disse forhold sammen med de enorme investeringer, som en dansk udnyttelse af naturgassen forudsætter, gør det, synes jeg, naturligt, at man i alle tilfælde overvejer alternative muligheder for at nyttiggøre den danske naturgas.

Handelsministeren har i dag gentaget en tidligere afvisning af tanken om at søge den danske gas afsat til de sydlige nabolande imod en langtidskontrakt om levering af tilsvarende energimængder i form af kul, olie og elektricitet. Ministerens henvisning i talen her til, at disse lande ikke er olieeksporterende, er selvfølgelig rigtig, men vel ikke helt relevant, for i det øjeblik vi forsynede dem med den gasmængde, så må de jo indspare en tilsvarende oliemængde, som de så vil have mere, og som de kunne bytte med.

Jeg vil godt i den forbindelse spørge ministeren, om han kan oplyse, om der overhovedet er foretaget beregninger og undersøgelser med henblik på en sådan løsning. Jeg kunne også spørge, om regeringen i de drøftelser, jeg ved ministeren hele vejen igennem har ført med norske kolleger, har været inde på tanken om eventuelt at bytte den danske naturgas bort imod olie fra de norske felter – for de har i hvert fald olie til eksport. Jeg er klar over de komplikationer, der ligger i, at naturgassen jo ikke, før der bliver truffet en aftale, er den danske stats ejendom; det er klart.

Mine spørgsmål bunder i, at jeg godt ville være klar over, om regeringen ensidigt kører frem efter den, må jeg kalde det enstrengede gaslinje, der ligger i redegørelsen her, og som vi tidligere har hørt, eller om man har overvejet også disse andre muligheder.

Handelsministeren fremhævede den større forsyningssikkerhed, som en dansk udnyttelse af naturgassen betyder, og vi er naturligvis enige med ministeren i, at det er et forhold, der må prioriteres meget højt. Men i hele den første fase satses der jo på en enkelt rørledning fra de danske boreplatforme til Jyllands vestkyst og videre her til Københavnsområdet, og et sådant gasforsyningssystem må jo, synes jeg, være temmelig sårbart over for uheld på produktionsplatforme, rørbrud, pumpestop, og hvad der nu måtte optræde – med meget ubehagelige følger for forbrugerne. Ministeren henviser her til det reservoir, der skal udbygges i salthorsten i Nordjylland, og som jeg forstår – og det er jeg enig i – er en klar forudsætning for, at vi kan bygge på en enstrengt tilførsel i de første år. I den forbindelse vil jeg godt spørge: er de tekniske undersøgelser og overvejelser vedrørende hensigtsmæssigheden og altså omkostningerne i forbindelse med udbygningen af et sådant reservelager afsluttet, og er det sådan, at man har sikkerhed for, at det er en både økonomisk og teknisk forsvarlig vej?

Når venstre stiller sig en smule forbeholdent over for regeringens gaspolitiske linje her, hænger det sammen med de specielle forhold, der råder i Danmark i sammenligning med de europæiske lande, der for længst har indført og udnyttet naturgassen. I disse lande var der jo tale om stærkt koncentrerede bysamfund med korte forsyningslinjer og næsten helt uden ledningsført energi